

Alexander Puschkin, Al....	Alexander Puschkin, An ...	Alexander Puschkin, Al...	Alexander Puschkin, K....
<i>tradukita de Manfredo Ratislavo</i>	<i>tradukita de Karoline Jänisch</i>	<i>tradukita de Manfred Retzlaff</i>	
<i>Esperantigo laŭ la germana traduko de Karoline Jänisch</i>		<i>Esperantigo laŭ la rusa origina teksto.</i>	
Momenton vi ja estis mia, vi foje staris antaŭ mi, Vi pura ideal' gracia de l' belo efemera vi.	Ein Augenblick ist mein gewesen: Du standst vor mir mit einemmal, Ein rasch entfliegend Wunderwesen, Der reinen Schönheit Ideal.	Memoras ofte mi pri tio: aperis iam vi al mi, samkiel fuĝa mirvizio, de l' pura belo la geni'.	Я помню чудное мгновенье: Передо мной явилась ты, Как мимолетное виденье, Как гений чистой красоты.
Dolor-espere sopirante, en la bruado de l' homar' la dolĉan voĉon ekaŭdante, mi songis pri l' okulo-par'.	Im schmerzlich hoffnungslosen Sehnen, Im ew'gen Lärm der Menschenschar, Hört' ich die süße Stimme tönen, Träumt' ich das milde Augenpaar.	En la turmentoj de l' amaraj affliktoj kaj melanĉoli' aperis viaj trajtoj karaj, la mildan voĉon aŭdis mi.	В томленьях грусти безнадежной, В тревогах шумной суеты, Звучал мне долго голос нежный, И снились милые черты.
Sed dum la vibranta batal' multjara, dum la restado en la sol', paliĝis la memor' de l' kara aspekto via kaj parol'.	Allein im Kampf mit dem Geschieke Und in der Jahre düstern Gang Vergaß ich deine Engsblicke Und deiner Stimme süßen Klang.	La jaroj pasis, forbloviĝis subite tiuj songoj ĉi, la belaj trajtoj ekpaliĝis, forĝesis vian voĉon mi.	Шли годы. Бурь порыв мятежный Рассеял прежние мечты. И я забыл твой голос нежный, Твои небесные черты.
Mi jarojn en karcero restis, ne kredis plu je l' kara Di', malplena mia brusto estis, ne ploris, vivis, amis mi.	Und lange Kerkertage kannst' ich, Es ward die Brust mir stumm und leer, Für keine Gottheit mehr entbrannt' ich, Nicht weint' ich, lebt' ich, liebt' ich mehr.	Kvieta pasis tagoj miaj en la ekzil', sen emoci', sen Dio, sen inspiroj iaj, ne ploris, vivis, amis mi.	В глуши, во мраке заточенья Тянулись тихо дни мои Без божества, без вдохновенья, Без слез, без жизни, без любви.
...

Saniĝas nun animo mia.	Es darf die Seele nun gene- sen:	Vekiĝis nun animo mia,	Душе настало пробужденье:
Vi ree staras antaŭ mi,	Und du erscheinst zum zweitenmal,	kaj ree ekaperis vi, samkiel fuĝa vid’	И вот опять явилась ты,
vi pura ideal’ gracia de l’ belo efemera vi.	Ein rasch entfliegend Wun- derwesen, Der reinen Schönheit Ideal.	vizia, de l’ pura belo la geni’.	Как мимолетное виденье, Как гений чистой красоты.

Nun ree batas kun pasio	Und wieder schlägt das Herz voll Weihe.	Nun ree batas kun sentemo	И сердце бьется в упоенье,
La vekiginta kor’ en mi,	Sein Todesschlummer ist vorbei,	en mia brusto mia kor’,	И для него воскресли вновь
denove ardas ĝi por Dio	Für eine Gottheit glüht’s auf’s neue,	inspir’ revenis kaj kredemo	И божество и вдохновенье,
kaj vivas, ploras, amas ĝi.	Es lebt, es weint, es liebt auf’s neu.	kaj viv’ kaj am’ kaj ree plor’.	И жизнь, и слезы, и любовь.

*Traduko de la Ru-
sa poemo “K...” de
ALEXANDER PUSCH-
KIN (*1799-05-26 –
†1837-01-29) en Es-
peranton de MANFRE-
DO RATISLAVO (Man-
fred Retzlaff, Stettiner
Str. 16, D-59302 Oel-
de, Germanio, *1938-
11-04) en 1984-05.*

*MR-153-2a / Arg-
305-618 (2006-09-20
09:31:05)*

*Tiun ĉi tradukon mi,
Manfred Retzlaff, faris
laŭ la germanigo de s-
ino Karoline Jänisch
(Pawlowa).*

*Traduko de la Rusa poemo
“K...” de ALEXANDER
PUSCHKIN (*1799-05-
26 – †1837-01-29) en la
Germanan de KAROLI-
NE JÄNISCH (Karolina
Pawlowa).*

*Arg-305-617 (2005-04-22
16:38:07)*

*Traduko de la Ru-
sa poemo “K...”
de ALEXAN-
DER PUSCHKIN
(*1799-05-26 –
†1837-01-29) en
Esperanton de MAN-
FRED RETZLAFF
(*1938-11-04) en
2006-09-20.*

*MR-153-6 / Arg-
305-730 (2006-12-04
12:17:37)*

*Esperantigis: Man-
fredo Ratislavo
(Manfred Retzlaff,
*04.11.1938) en De-
cembro de 2000 laŭ
la origina rusalingva
teksto.*

*Verkinto de tiu ĉi Ru-
sa poemo estas ALEXAN-
DER PUSCHKIN (*1799-
05-26 – †1837-01-29).*

*Arg-305-616 (2005-04-22
16:27:34)*